

**CL. V. Ioannis Wamesii, I. C. Celeberrimi, In Academia
Lovaniensi Antecessoris Primarii, Responsorum Sive
Consiliorum De Iure Pontificio Tomus ...**

Wamesius, Johannes

[S.l.], 1643

De exceptionibus. Consilium CXL.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98691](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98691)

clausulam in tali supplicatione D. Philippi fuisse quoque adiectam, t. cū afflueret & solita facile præsumantur, l. certi §. si nummos in fine de reb. cred. Et ideo si evidenter probata esset excommunicatio; ex eo tamē, quod Dominus Nuncius huiusmodi supplicationi annuit, desuperque rescriptū concessit, absolutus censeri deberet D. Philippus, saltem quoad ipsam impetrationem, & sic impedimentum excommunicationis sublatum; quo sublato relinquatur utilitas & efficacia eiusdē rescripti, ut pote impedimenti causa sublata, l. Esi contra & ibi Bald. C. De nupt. cap. Post translationem de renunciat. gl. in c. Quia diligentia in si. De elect. Cardinal. Zabarella in c. Ab excommunicato vers. quarto deficiente causa, De rescript.

Cū igitur, Venerabilis Domine Præpositi, tam multa concurrant pro fundamento iurisdictionis vestræ & enervationum ex adverso obiectarum, accedente præsertim tam evidenti iuris dispositione superius allegata, ut dissimulandi vel connivendi nulla prorsus sit occasio; existimamus facile vos intelligere, quæ sint partes vestræ in interloquendo super altercatione partium circa cōpetentiam & incōpetentiam iurisdictionis mota.

De exceptionibus.

S V M M A R I V M.

Exceptio excommunicationis.

1. Excommunicatio obiecta intra dies probanda.
2. Cle. 1. De exception. & c. Pia cod. tit. in 6. intellectus.

CONSILIVM CXL.

IN altercatione, quæ est inter Dominum Ioannem Pinchon Actorem reconvenientem, & D. Ioannem Moral reconventum, nulla est iusta dubitandi causa in his, quæ pro parte Rei reconventi sunt proposita. † Nam quod Actor exceptionem excommunicationis pro repellendo eo à limine iudicii propositam per Reum ideo reiiciendam contendit, quod intra octo dies probata non sit iuxta iuris dispositionem, in c. Pia de except. lib. 6. satis probabile non est; ideo quod per Actorem ne nunc quidem negatum sit factum, quo Reus Actorem in vinculum excommunicationis maioris, ex c. Si quis suadente diabolo xvii. q. 4. incidisse contendit; & ex vulgato iudiciorum more non prius decurritur ad probationes, quam factum negatum sit; eoque respectu non possit dici in ulla mora fuisse Reus quasi à die propositionis intra octo dies exceptionem non probaverit. † Terminus enim ille octo dierum non currit; nisi posteaquam à iudice assignatus est, Clem. 1. de except. in v. termino peremptorio. quod bene tradidit Speculator in tit. De except. §. viso quando, vers. præfixo igitur termino; qui & praxim inducendi probationes & ferendæ sententiæ super propositione huiusmodi exceptionis ostendit. Et quamvis sint, qui hunc terminum octo dierum legalem esse putent, ideoque etiam sine assignatione iudicis decurrere; nemo tamen est qui non teneat hunc terminum non prius currere, quam ipsa exceptionis huiusmodi obiectio, per iudicem vel partem sit admittita; sic ut si factio partis, cui obijcitur, non admittatur, aut si pars adversa replicando, aut contradicendo tempus extrahat, nihil id noceat

proponenti seu obijcienti huiusmodi exceptionem, Paul. Paris. conf. 109. Omisso vol. 4. Ant. Capycius decis. 83. quia scilicet admittenda nondum sit, ut eleganter ex Ioannis Andreæ sententia, tradidit Philippus Francus, in d. c. Pia. nu. 6. Cū itaque ipso die propositionis Actor ad objectionem huius exceptionis, terminum deliberandi petierit, & sic eandem non admiserit, sed demum nono vel decimo die deliberationem suam absolverit, ac deliberando de non admittendo eandem contenderit, nullā ratione permittendum est, Reus excludi ab huiusmodi exceptionis usu & probatione. Officium itaque magnifici Domini Reætoris erit, ut exceptionem hanc admittat, & eā admittā Actori terminum probandi præstituat.

De exceptionibus.

S V M M A R I V M.

Exceptio in crimine hæreseos.

1. 4. Heretico per Inquisitorem ad iudicem secularem misso an aliqua cognitio iudici seculari competat, an simplex executio.
2. Bartolus reprehensus in interpretatione. §. si verò crimen in Auth. De sanctis. Episc.
3. Index secularis causam hæreseos nec cognoscere nec scire debet.
5. Exceptio nullitatis an in causa hæreseos coram iudice seculari in executione proponi possit.
6. Sententia non valet à non iudice lata.
7. Exceptiones in foro Ecclesiastico acquisita possunt proponi in foro seculari.
8. Index laicus de mero facto in spiritualibus causis cognoscere potest.
9. sententia à non iudice lata executioni mandanda non est.
10. Confessio nulla est qua fit coram incompetente iudice.
11. Minor in criminali causa etiam Ecclesiastica non potest stare in iudicio sine curatore.

CONSILIVM CXLI.

CONTROVERSI iuris articulus est, an inquisitione per iudicem Ecclesiasticum super hæresi facta, declarationeque hæreticæ pravitatis sublequuta, & Reo inquisito ad secularem iudicem misso, index secularis, ad quem Reus remissus est, merus & nudus tantum sit declarationis huiusmodi per supplicij illationem seu criminis punitionem executor, sic ut nullam notitiam vel cognitionem super eo sibi usurpare neque principaliter neque incidenter possit. * Nam Bartolus, in l. Magistratibus de iurisdic. om. iud. & in l. Divus de cust. & exhib. reor. ulteriorem cognitionem permittit iudici laico, cui inquisitus de hæresi traditus est, per §. si vero crimen in Auth. De sanctis. Episc. coll. 9. in verb. & tunc competens iudex &c. Quam Bartoli sententiam in d. l. Magistratibus, sequitur Baldus, Paulus Castrensis, & plerique alij; sic ut Ioannes de Imola, in cap. 1. De off. ordin. dixerit hanc sententiā apud Legistas esse communem: pro qua etiam facere videtur illud, quod damnati ex hæresi per Ecclesiā relinquuntur potestatibus secularibus animadversione debita puniendi, in c. Excommunicamus. Verū Canonistarum opinio in c. penult. §. damnati de hæres. in contrarium est, quam etiam magis sequi videntur Alexander, Iason, Franciscus Curtius & plerique ex neote.